

9

ג' ל י ר נ ר ת ל י ע י ר נ ב פ ר ש ת ה ש ב ר ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנער
הסתדרות נסי מזרחי באמריקה

האזינו (תשי"א-תשי"א) ל"ב ט"ד - ס"ז.

א. **ט"ד** הוא והוטע **רש"י** ד"ה הוא והוטע **בן נון** **חזקוני** " " " " ; בוחילה בטנכוס להיות מטרותו של משה קראו משה **יהושע**, סכן דרך מלכים לסנות סם למטרותיהם, כגון **יוסף**, **דניאל**, **חנניה**, **מישראל** ועזריה ועכשו טנעטה טלך הזו לשמו הראשון. וכל מקום בכל המקרא קוראו **יהושע** לפי שחורגל בו כבר. מה בין שתי הטובותיהם ביטוב הקטי?

ב. **ט"ז** כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא **חייכם** **רש"י** ד"ה כי לא דבר רק הוא מכם. **1.** מה החבול בין שני מרוטי **רש"י** לפסוקנו? טים ביהוד לב להוראת הזונה של "סכר" בפרוטו הראשון ושל "מתן סכר" בפרוטו החנין. **2.** מה רצה **רש"י** להוכיח ע"י מדרש חז"ל לבראסיה ל"ו כ"ב. **3.** לפי הכלל, מאין **רש"י** מביא שני פירוטים אלא אם כן לא נחה דעתו באחד מהם, הסבר מדוע לא השתק **רש"י** כאן בבחוד משני פירוטיו ומה הולסה מזה בכל אחד מהם? (וע' לטאלה זו גם גליון דברים חס"י ב2).

ג. **ט"ז** כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא **חייכם** באינו מארבע לטונות של "כי" (וע' **רש"י** בראסיה י"ח ט"ס) יש לפרש את "כי" הראשון שבפסוקנו ובאיינו את "כי" השני? לטאלה הוראות ה"כי" עיין גם גליון **דינא חס"ו ה**
בטלה חס"ד ב2
יתרו חס"ד ד
נצבים וילך חס"ב ג1, חס"ט ג1
וילך חס"ו ב2, ג1
האזינו חס"ו ב2, חס"ו ה.

ד. **ט"ז** כי לא דבר רק הוא מכם. **ירושלמי** פאה פ"א ה"א: כי לא דבר רק הוא ואם רק הוא -- מכם הוא, ולמה? מפני שאין אתם יגיעים בתווה... **1.** מה הקטי בפסוקנו טאותו רצו חז"ל לתרץ? **2.** הסברה הרעיון הכלול בדבריו. **3.** העתק את פסוקנו בסמני פסוק לפי המדרש הנ"ל.

ה. **כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם** ובדבר הזה תאריכו ימים... **ר' יוסף אלבו** ספר העינים מאחד ד', טק מ"י... ובן יש עוד להביא ראיה (על היות ה"י הנמשך במורח) משה טחזכיר משה בסוף פרשת האזינו כשרצה לחתום התורה, אמר: "טיטו לבנכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם על האדמה". וזה כמו שבכל קיום חסטר צריך טיחזור מענינו של סטר בטטה אחרונה (=בסורה אחרונה), וכן כתב משה רבנו ע"ה בכאן דברים הללו לרמזן על שני מיני הסכר המוטגים מצד התורה, הסכר הרוחני והסכר הגסטי... וכדי להעיר על החבול שבין הסכר הרוחני לסכר הגסטי אמר על הרוחני "כי לא דבר רק הוא מכם" כלומר: אל תחטבו סחוא דבר אחר וולתכם, אבל הוא בעצמו חייכם. ד"ל הנמשך סחוא סחוא החיות הנסטר אחר הסות. וזה לבאר, סחטמ הנקנה מצד החסכלה ועבודת ה' ית'. הוא בעצמו החיות וקיום הנמשך אחר הסות. ולטון "הוא" יורה על זה. אבל על הסכר הגסטי אמר: "ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה" להורות שסכר הגסטי המוטג מצד קיום התורה והפצרות אינו עיקר הסכר אלא דבר נסטר אל קיום התורה... **ראב"ע** ד"ה כי היא חייכם.

1. מה החבול בין שתי הדעות הנ"ל?
2. כיצד רוצה ר' יוסף אלבו בפסוקנו רמז לחיי הנצח לאחר הסות?
3. מהי מרכחתו מלטון הסוק למציאות שני מיני הסכר?

סאלוח הסטומנות. א קסוח והסטומנות אא קיטו ביותר ענה לפי בחירתך ודרגתך. **טובות יש לשלח לגחמה ליבוביץ קדו משה ירוסלים.**